

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. broj: P-544/2026-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Silviji Sunčani Stubičar, u pravnoj stvari tužitelja Csilla Nora Dekanić iz Zagreba, Kustošijanska 1, OIB 63100423439 koju zastupa odvjetnik Frano Štura iz Zagreba protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50 OIB 02535697732 kojeg zastupa odvjetnik Dražen Lončar, radi činidbe, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 22. svibnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja odvjetnika Frano Štura i punomoćnika tuženika odvjetnika Dražena Lončara, na ročištu radi objave i uručenja presude dana 29. svibnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50 OIB 02535697732 da tužitelju Csilli Nori Dekanić iz Zagreba, Kustošijanska 1, OIB 63100423439 dostavi podatke o prometima tekućeg računa HR9623400093201110148 otvorenom kod tuženika, deviznog računa HR9423400093216563836 otvorenom kod tuženika, te deviznog uloga temeljem računa oročenja u stranoj valuti broj 20503156209 otvorenom kod tuženika, i to u vremenskom razdoblju od 1. siječnja 2005. godine do 16. prosinca 2015. godine iz kojih će biti vidljivo tko je bio ovlaštenik po navedenim računima, tko je vršio uplate na navedene račune i u kojim iznosima, te temeljem kojih pravnih poslova, kao i tko je s navedenih računa dizao novac i u kojim iznosima, te temeljem kojih pravnih poslova.

II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju trošak parničnog postupka, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim počev od dana presuđenja pa do isplate u visini zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana naknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 2.250,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29. svibnja 2026. godine do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-1741/2025-3 od 11. studenog 2025. godine prihvaćena je žalba tužiteljice te je ukinuta presuda ovog suda poslovni broj P-5090/2024-9 od 20. veljače 2025. g. i predmet je vraćen na ponovno suđenje. U svojoj odluci Viši sud je dao uputu da se u ponovljenom postupku utvrdi ima li tužiteljica imovinskopravni interes za podnošenje samostalne manifestacijske tužbe te potom donese novu odluku.

2. U ponovljenom postupku tužiteljica je istaknula da ima imovinskopravni interes jer je časom smrti svojeg prednika njegova imovina postala njezina imovina pa stoga ima imovinskopravni interes saznati o utajenoj ili prikrivenoj imovini pa ne mora biti u izravnom pravnom odnosu sa tuženikom. Ovo iz razloga što je pok. Danica Dekanić bolovala od Alzheimerove bolesti pa joj je čak bila i oduzeta poslovna sposobnost, a prodala je vrijednu imovinu, dok u trenutku smrti na njenom računu tih sredstava nije bilo.

3. Tuženik je istaknuo da tužiteljica nije dokazala imovinskopravni interes za samostalnu manifestaciju tužbu i to jer interes nije konkretiziran, a navođenje da tužiteljica ima "pravni, moralni i logični interes" ne predstavlja imovinskopravni interes jer je tužiteljica imala mogućnost tražiti podatke u predmetu P-6231/16 ili u ostavinskom postupku, a to nije učinjeno, a posebno je istaknuo da odredba čl. 157. stavka 3. točke 8. Zakona o kreditnim institucijama upravo predviđa pisani nalog suda ili javnog bilježnika u obavljanju njihovih poslova, a tužiteljica takvu mogućnost nije koristila. Nadalje, ostavinski postupak je okončan prije 10 godina, a tužiteljica nije dostavila dokaz da bi pokrenula postupak protiv bilo koje treće osobe, pa je očito da je za bilo kakav obveznopravni zahtjev prema trećoj osobi nastupila zastara, slijedom čega, da je i postojao, tužiteljica je izgubila imovinskopravni interes u ovoj parnici. Nadalje, činidbu koju tužiteljica traži nije moguće izvršiti, a što se odnosi na zahtjev "da se dostave podaci "temeljem kojih pravnih poslova" su novci podizani s računa navedenih u tužbenom zahtjevu.

4. Pravni prednik tužiteljice pok. Dinko Dekanić podnio je tužbu navodeći da je njegova majka Danica Dekanić bila dugogodišnji klijent tuženika, a nakon njezine smrti pravomoćnim rješenjem broj O-5559/15 UPP/OS-58/15 od 16. prosinca 2015. g. donesenim od javnog bilježnika Suzane Serda Pavlović u Zagrebu on i njegova sestra Višnja Kuhanec utvrđeni su njezinim zakonskim nasljednicima svaki u ½ dijela. Između ostalog, imovinom pokojne utvrđeni su i novčani ulog na tekućem računu otvorenom kod tuženika broj HR9623400093201110148, devizni ulog na deviznom računu otvorenom kod tuženika broj HR9423400093216563836 i devizno potraživanje prema tuženiku temeljem računa oročenja u stranoj valuti broj 20503156209. Prednik tužiteljice je tijekom ostavinskog postupka predlagao javnom bilježniku da od tuženika zatraži dostavu podataka o transakcijama po gore navedenim računima, jer je njegova pok. majka dugi niz godina bolovala od Alzheimerove bolesti uslijed čega joj je Centar za socijalnu skrb Trešnjevka 16.1.2009. g. oduzeo poslovnu sposobnost. Nakon

završenog ostavinskog postupka prednik tužiteljice se obratio tuženiku da mu se dostave podaci o prometu po gore navedenim računima njegove majke od 2006. godine do smrti, a nakon nekoliko uzaludnih uzastopnih traženja, tuženik je dana 7. veljače 2017. godine putem e-pošte izvijestio prednika tužiteljice da neće dostaviti tražene podatke pozivajući se na "bankovnu tajnu temeljem članka 156. Zakona o kreditnim institucijama", kao i upućujući ga da podatke zatraži od nadležnog suda po čl. 157. st. 3. t. 8. istog Zakona. Tužiteljica je predložila sudu usvojiti tužbeni zahtjev i naložiti tuženiku da joj naknadi trošak parničnog postupka.

5. U odgovoru na tužbu tuženik je istu osporio navodeći da se tužitelj nikada nije obratio tuženiku sa zahtjevom za dostavu podataka o tome tko je bio ovlaštenik po navedenim računima, tko je vršio uplate i u kojim iznosima te temeljem kojih pravnih poslova kao i tko je s navedenih računa podizao novac, i u kojim iznosima i temeljem kojih pravnih poslova, nego samo sa zahtjevom za dostavu prometa po računima. Tuženik je istaknuo prigovor promašene aktivne legitimacije jer tužitelj vodi parnični postupak protiv trećih osoba kod ovog suda pod brojem P-6231/16 a za potrebe kojeg postupka je potrebno pribaviti navedene podatke. Dakle, pravni prednik sada tužiteljice je trebao u navedenoj parnici zatražiti od suda da tuženiku naloži dostavu podataka koji su potrebni za tu parnicu a ne pokretati ovaj zasebni parnični postupak i to sve u smislu čl. 234. ZPP-a, koji jasno uređuje ovu situaciju. Tuženik ima obvezu čuvanja bankovne tajne te je člankom 157. stavkom 3. točkom 8. Zakona o kreditnim institucijama propisano da se obveza čuvanja bankovne tajne ne odnosi na slučaj ako je priopćavanje povjerljivih podataka potrebno za provedbu imovinskopravnog postupka, a to pisano zatraži ili naloži nadležni sud. Dakle, argumento a contrario, obveza čuvanje bankovne tajne primjenjuje se i odnosi na slučaj kad tužitelj putem punomoćnika izvan sudskog postupka zatraži priopćavanje povjerljivih podataka, bez pisanog zahtjeva odnosno naloga suda. Tuženik ističe kako je člankom 367. Zakona o kreditnim institucijama propisana vrlo visoka novčana kazna za slučaj da tuženik prekrši obvezu čuvanja bankovne tajne tako da tuženik ne smije, zbog zakonom propisane zabrane, udovoljiti zahtjevu tužitelja, pa proizlazi da je postupljeno po prisilnim zakonskim odredbama. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i naložiti tužitelju da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka.

6. Postupajući po uputi Višeg suda, sud nalazi tužbeni zahtjev neosnovanim.

7. Među strankama u sporu nije sporno da je pravni prednik tužiteljice zakonski nasljednik iza pok. Danice Dekanić, svoje majke, Dinko Dekanić u ½ dijela i da njezinu ostavinsku imovinu čine, između ostalog, novčani ulog na tekućem računu broj HR9623400093201110148 otvorenom kod tuženika, devizni ulog na deviznom računu HR9423400093216563836 otvorenom kod tuženika, te devizno potraživanje po deviznom ulogu temeljem računa oročenja u stranoj valuti broj 20503156209 sve otvoreno kod tuženika.

8. Među strankama je sporno da li je pravni prednik tužiteljice imao, i sada tužiteljica, da li ima pravo na podatke o tome tko je bio ovlaštenik po navedenim računima prethodno smrti pok. Danice Dekanić, tko je vršio uplate i u kojim iznosima te temeljem kojih pravnih poslova kao i tko je s navedenih računa podizao novac, i u kojim iznosima i temeljem kojih pravnih poslova, kao i da li je tužitelj ovdje aktivno legitimiran.

9. Prema odredbi članka 234. stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91 – 155/23) treća osoba dužna je po nalogu suda podnijeti ispravu koju je po zakonu dužna pokazati ili podnijeti, odnosno ispravu koja je po svojem sadržaju zajednička za tu osobu i stranku koja se na ispravu poziva. U pogledu prava

treće osobe da uskrati podnošenje drugih isprava na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 237. i 238. ovoga Zakona. Prema stavku 2. prije nego što donese odluku kojom trećoj osobi naređuje da podnese ispravu, sud će pozvati treću osobu da se o tome izjasni. Prema stavku 4. pravomoćno rješenje o dužnosti treće osobe da podnese ispravu može se izvršiti prema pravima ovršnog postupka. Prema stavku 5. na temelju rješenja kojim je trećoj osobi naloženo da preda određenu ispravu ovrha će se provesti po službenoj dužnosti po pravilima ovršnog postupka i prije pravomoćnosti toga rješenja.

10. Prema odredbi članka 157. stavka 3. točke 8. Zakona o kreditnim institucijama ("Narodne novine" broj 159/13, 19/15 i 102/15) obveza kreditne institucije da čuva bankovnu tajnu ne odnosi se na sljedeće slučajeve: ako je priopćavanje povjerljivih podataka potrebno za provedbu ovrhe ili stečaj nad imovinom klijenta, ostavinskog ili drugog imovinskopravnog postupka, a to pisano zatraži ili naloži nadležni sud ili javni bilježnik u obavljanju poslova koji su im povjereni na temelju zakona

11. Ovaj sud prihvata prigovor tuženika o nepostojanju dokazanog imovinskopravnog interesa tužiteljice.

12. Naime, tuženik je za potrebe ovog postupka dostavio sudu pravno mišljenje Hrvatske narodne banke od 12. listopada 2017. g. broj 560-810/2017-MC u kojem regulator rada poslovnih banaka, zauzima pravni stav da na pitanje: odnosi li se obveza čuvanja bankovne tajne prema čl. 156. Zakona o kreditnim institucijama i na slučaj davanja podataka nasljednicima o stanju i prometima po računima ostavitelja prije njegove smrti (bez obzira je li po računima bilo punomoćnika ili računi nisu navedeni u rješenju o nasljeđivanju i sl.), regulator smatra u pravnom mišljenju, da bi takvo postupanje kreditne institucije predstavljalo povredu zakonske obveze čuvanja bankovne tajne, s obzirom da ovi slučajevi nisu predviđeni iznimkama navedenim u članku 157. stavku 3. Zakona o kreditnim institucijama. Naime, jedina zakonom predviđena iznimka koja bi se mogla primijeniti u promatranom slučaju traženja podataka o računima i prometu po svim računima ostavitelja, nalazi se u članku 157. stavku 3. točki 8. Zakona o kreditnim institucijama. Prema spomenutoj odredbi takve povjerljive podatke kreditna institucija bi mogla dostaviti samo za provedbu ostavinskog ili drugog imovinskopravnog postupka, ako to pisano zatraži ili naloži nadležni sud ili javni bilježnik u obavljanju poslova koji su im povjereni na temelju zakona. Također, regulator dijeli pravni stav tuženika kako davanje podataka o stanju i prometu po računima od dana smrti ostavitelja pa nadalje nije sporno (imajući u vidu odredbu čl. 4. Zakona o nasljeđivanju ("Narodne novine" broj 48/03 – 33/15), sukladno kojoj se nasljedno pravo stječe u trenutku smrti ostavitelja), pa bi sukladno tome, nasljednici, temeljem pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju, mogli od kreditne institucije zatražiti i dobiti podatke o stanju i prometu po računima od dana smrti pa nadalje, u kojem slučaju se ne bi radilo o povredi zakonske obveze čuvanja bankovne tajne. Međutim, u slučaju traženja podataka od strane nasljednika o računima i prometu po računima ostavitelja koji bi se odnosili na razdoblje prije njegove smrti, smatra da bi tražitelja takvih podataka (nasljednika) trebalo uputiti na odredbe čl. 156. i čl. 157. Zakona o kreditnim institucijama i u tom bi se slučaju udovoljavanje takvom traženju smatralo povredom zakonske dužnosti čuvanja bankovne tajne od strane kreditne institucije.

13. Prema odredbi čl. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 – 78/15) sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu RH, prisilnim propisima i moralu društva. Tako su dužne postupati i

ugovorne strane u izvršenju svojih prava i obveza po ugovorima o tekućim računima, deviznim računima i slično, kada su dužni postupati u skladu s prisilnim propisima kakav je Zakon o kreditnim institucijama.

14. Ovaj sud nalazi da u ovom slučaju nema zakonske osnove po kojoj bi tuženik bio dužan dostaviti podatke koje je zatražio tužitelj, a odnose se na vrijeme prije smrti pok. Danice Dekanić, kao i da je u odnosu na tražene podatke tuženik treća osoba i tužiteljica nije aktivno legitimirana na način da bi sud mogao usvojiti tužbeni zahtjev kako ga je postavila tužiteljica, ali niti tuženik nije pasivno legitimiran u ovom predmetu.

15. Sud pritom nalazi da je ovaj pravni problem riješio i Županijski sud u Velikoj Gorici u presudi i rješenju pod brojem GŽ-113/2025-2 od 17. rujna 2025. godine, te ovaj sud prihvaća navedeni pravni stav prema kojem sukladno čl. 186.b st. 1. ZPP-a je tužitelj bio dužan dokazati da njegov pravni odnos sa tuženikom ima takav sadržaj koji obvezuje tuženika da postupi po predmetnom zahtjevu, a što nije dokazao, jer nije dokazao ni postojanje pravnog odnosa, a njegov status nasljednika pok. Danice Dekanić ne daje mu za pravo da stupi u njezinu pravnu poziciju. Naime, u čl. 186.b st. 1. ZPP izrijekom je propisano da se tužbom može od suda zatražiti da naloži tuženiku polaganje računa ili davanje pregleda neke imovine i obveza, samo ako je prema sadržaju pravnoga odnosa tuženik dužan položiti račun ili dati pregled neke imovine i obveza. Za razliku od odredbe čl. 186.b st. 1. ZPP, odredbe čl. 2. i 3. istog zakonskog članka ne propisuju kao jednu od nužnih pretpostavaka za podnošenje stupnjevite tužbe, to da je tuženik prema sadržaju pravnog odnosa dužan položiti račun ili dati pregled neke imovine ili obveza.

16. Pravo klijenta banke iz ugovora o tekućem ili drugom računu, upravo zbog tajnosti takvog poslovanja, ako i zaštite trećih osoba s kojima je poslovao, po svojim pravnim učincima prema pravnom shvaćanju ovog suda, izjednačeno je sa osobnim pravom koji se ne prenosi na nasljednika, već se nasljeđuju samo novčana sredstva na računu. Uz to bankovni račun se otvara na ime određene osobe i isplate s tom računa se smatraju isplatom te osobe, te se nakon smrti vlasnika bankovnog računa nikako ne mogu smatrati isplatom njezinog nasljednika, što također govori u prilog tome da se radi o osobnom pravu koje se ne nasljeđuje. Upravo zbog toga nakon smrti klijenta banke, njegov bankovni računi se zatvaraju, i njegovi nasljednici ne mogu poslovati kao vlasnici bankovnih računa ostavitelja, iz čega proizlazi da nasljednik ne stupa u pravnu poziciju ostavitelja u pravnim poslovima s bankom, slijedom čega se ne može smatrati ni klijentom banke, već je on za banku treća osoba, u odnosu na koju je banka dužna čuvati bankarsku tajnu. Predmet nasljeđivanja u slučaju smrti vlasnika bankovnog računa su novčana sredstva na tom računu, koja su postojala u vrijeme njegove smrti.

17. Ovaj pravni stav je potkrijepljen i ranije navedenim mišljenjem Hrvatske narodne banke. Stoga se utemeljeno tuženik poziva na institut bankovne tajne iz čl. 156. st. 1. ZKI jer pravni prednik sada tužiteljice, a tada tužitelj nije s danom smrti pok. Danice Dekanić ušao u njezinu pravnu poziciju klijenta banke.

18. Stoga, kako sud nije usvojio tužbeni zahtjev, a tuženika zastupa odvjetnik sud je istome priznao trošak parničnog postupka po čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a i to za: trošak odgovora na tužbu po Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023) i to od 100 bodova, potom trošak podneska od 31.7.2018. po Tbr. 8.1. OT također od 100 bodova i za zastupanje na ročištima 6.6.2018., 16.9.2020., 15.9.2021., 24.3.2022., 4.10.2024. i 13.12.2024. g. svaki po 100 bodova po Tbr. 9.1. OT odnosno ukupno 800 bodova, a kako je vrijednost 1 boda 2 eura priznato je 1.600,00 eura i trošak PDV-a od 25% 400,00 eura odnosno

ukupno 2.000,00 eura. Sud je priznao i trošak zastupanja na ročištu dana 22.5.2026. g. u visini od 100 bodova po Tbr. 9.1. OT odnosno 200,00 eura i trošak PDV-a od 50,00 eura, pa je dakle ukupni trošak 2.250,00 eura trošak koji je sud dosudio tuženiku. Sud je priznao i zakonske zatezne kamate na trošak postupka po čl. 28. st. 2. i 8. ZOO-a i čl. 30. st. 3. OZ-a. Slijedom iznesenog odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 29. svibnja 2026. godine

Sudac
Silvija Sunčana Stubičar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo na žalbu koju mogu podnijeti ovome sudu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi pisano, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-bb394**

Kontrolni broj: **0a822-19ac5-6b8c4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.